

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Over for hr. Nicolai Wammen, der siger, at det her kun skal dreje sig om flere penge til sundhedsvæsenet, og at man nu ønsker at genindføre beskatningen af sundhed, vil jeg bare konstatere, at det ikke er et enten-eller, det er et både-og. Jeg kan huske debatten om de 1,5 mia. kr. til sygehusene, som vi havde tilbage i 2001, og det glædede mig, at Socialdemokratiet dengang også gik ind i det.

Da havde vi også det forslag om at fjerne beskatning af sundhedsbehandlinger, men det kan jeg jo så konstatere at det vil Socialdemokratiet ikke, og at de ønsker at indføre beskatning igen. Det handler ikke kun om enten-eller, det er både-og, og det håber jeg også på at Socialdemokratiet fortsat vil være med til.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Vi har stemt imod, og det har vi gjort, fordi børn, ældre, arbejdsløse og studerende jo ikke har mulighed for det her. Der er tale om en omfordeling fra dem, der typisk har mindst, til den øvrige del af befolkningen, og det synes vi simpelt hen ikke er måden at gribe det an på. Vi håber, at Venstre også vil indse, at det er en dårlig vej at gå. Vi vil satsе markant på at styrke det offentlige sundhedsvæsen, hvor alle har en lige adgang til de ydelser, der bliver tilbudt.

Dér er der altså en klar forskel på Socialdemokratiet og Venstre. Der er en klar forskel på, om det skal være noget, der er tilgængeligt for alle, eller det skal være noget, der er tilgængeligt for de få. Det er rart at få det skåret ud i pap og oplyst i neon her i dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Og så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Efter godt 6 timers skænderi her mellem Socialdemokratiet og Venstre kan vi så fortsætte debatten om finanslovsforslaget. Det har jeg i hvert fald tænkt mig, men måske med den bemærkning til den debat, der nu er gået forud, at det virker, som om man i Socialdemokratiet har lagt en bestemt strategi, som hedder, at man slet ikke ønsker at indgå nogen finanslovaftaler med regeringen.

Man fører sig frem på en måde, kommer med et forslag til finanslov, som i den grad er fjernt fra det, der er muligt, at man jo egentlig selv forsøger at spille sig af banen. Det er måske taktisk bestemt, at sådan skal det være, så man kan gå til valg på et eller andet tidspunkt og sige: Se, regeringen har ikke ønsket at indgå nogen finanslovaftaler med os. Jeg kan bare stilfærdigt som finansordfører for Dansk Folkeparti glæde mig over situationen, for som jeg var oppe og sige i en kort bemærkning tidligere, er det jo soleklart, at jo mere skænderi, der er mellem dem, der ellers kunne udgøre et flertal med regeringen, jo større mulighed har vi jo i Dansk Folkeparti for at få noget konkret indflydelse på regeringens politik. Derfor er det jo på sin vis en glædelig oplevelse for mig, om end det virker sådan lidt besynderligt, at man tager sådan et standpunkt.

Vi siger tak for finanslovsforslaget. Vi synes, der er nogle ting i det, som umiddelbart er til at gå til. Der er andre ting, som kræver nogen justering. Det skal jeg komme tilbage til. Men vi modtager finanslovsforslaget som et oplæg til forhandling, og vi går meget gerne ind i de forhandlinger. Vi har også en forventning om, at vi kan fortsætte det samarbejde mellem regeringen og Dansk Folkeparti, der har været i forbindelse med de to seneste finanslove. Vi godkendte kommunaftalerne i sommer, fordi vi syntes, det var rigtigt, at man tog det råderum, der var, og lagde ud til kommuner og amter; så man brugte maksimalt derude. Det gør selvfølgelig ikke øvelsen i forbindelse med statens finanser lettere, hvis man anerkender de rammer, der er at gøre godt med, og det gør vi.

Vi anerkender også skattestoppet som et vigtigt grundlag, som flere partier herinde, der har haft ordet indtil nu, har undsagt. Vi synes, det er vigtigt, at befolkningen har tryghed i forhold til skatter og afgifter og ikke bliver snigløbet ved hjælp af højere skatter og afgifter. Derfor synes vi, det er rigtigt, at vi også fortsætter med skattestoppet i den finanslovaftale, som vi håber at kunne indgå med regeringen senere på efteråret.

Det hele bunder naturligvis i, at regeringen er indstillet på at komme os i møde på en række punkter, som jeg skal komme ind på de vigtigste af, og dermed giver de indrømmelser, der er nødvendige for at kunne lave en aftale.

Jeg vil nævne en række specifikke temaer, som har været oppe i debatten i dag, men også nogle andre. Først og fremmest vil jeg nævne arbejdsløsheden som naturligvis må bekymre enhver. Alle, der bliver ledige, oplever det som no-